

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sža/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016200790
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1016200790.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: L. E., nar. XX.XX.XXXX, ID osoby: XXXXXX, štátneho príslušníka Indickej republiky, podľa vlastného udania v krajine pôvodu naposledy bytom v obci N., aktuálne s miestom pobytu Pobytový tábor Rohovce, zastúpeného Ligou sa ľudské práva, občianske združenie so sídlom Štúrova 3, Bratislava proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-129-77/PO-Ž-2014 zo dňa 29. marca 2016, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10SaZ/1/2016-43 zo dňa 14. decembra 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 10SaZ/1/2016-84 zo dňa 9. marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10SaZ/1/2016-43 zo dňa 14. decembra 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 10SaZ/1/2016-84 zo dňa 9. marca 2017 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie odporcu ČAS: MU-129-77/PO-Ž-2014 zo dňa 29.09.2016, ktorým odporca podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o azyle“) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a zároveň mu podľa §13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle neposkytol doplnkovú ochranu.

Krajský súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že preskúmal rozhodnutie odporcu v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné potvrdiť ako správne

a zákonné.

K námietke nedostatočného zistenia stavu vecí spočívajúcej v tom, že pokiaľ mal odporca pochybnosti o dôveryhodnosti navrhovateľa, mal v tomto smere vykonať potrebné dokazovanie krajský súd uviedol, že nie je dôvodná. Odporca v napadnutom rozhodnutí poukázal na nedôveryhodnosť navrhovateľa. Krajský súd konštatoval (ako to vyplýva z obsahu azylových spisov navrhovateľa), že navrhovateľ vo svojich predchádzajúcich konaniach prezentoval až do roku 2011 (konanie ČAS: MU-610/PO-Ž-2011) zhodné dôvody žiadosti o azyl, resp. udával totožné údaje o svojej osobe. Od svojej výpovede v konaní ČAS: MU-610/PO-Ž-2011 však zmenil svoje výpovede, napr. najmä vo vzťahu k výkonu svojej práce policajta (7 rokov - 7 mesiacov), členstva v politickej strane (bez politickej príslušnosti - strana Khalistan), odchodu z Indie (2000 - 1989), tiež čo do dôvodu odchodu z Indie (nemal problémy s políciou - bol políciou niekoľko dní zaistený a bitý - bol mu uložený trest smrti). Odporca sa tak v aktuálnom, ako aj v predchádzajúcich azylových konaniach snažil tieto rozpory objasniť, avšak navrhovateľ iba uviedol, že o týchto skutočnostiach skôr nehovoril preto, lebo sa obával, že bude (zo Slovenska) vrátený do Indie, resp. že by mohol mať (zo svojho členstva v politickej strane problémy, resp. na položené otázky (týkajúce sa objasnenia rozporov) neodpovedal. Podľa názoru krajského súdu teda odporcovo vyhodnotenie osoby navrhovateľa ako nedôveryhodnej je dôvodné, pričom odporca dospel k takémuto záveru na základe vykonaného dokazovania, a to nielen v aktuálnom konaní. Aj podľa názoru krajského súdu k zmene vo výpovediach navrhovateľa došlo výlučne z dôvodu, aby si vylepšil svoju pozíciu v konaní (konaniach) o udelenie azylu, nakoľko predchádzajúcich konaniach bol neúspešný. Tieto rozpory nie sú nezanedbateľnými, pričom je nelogickým, aby sa ako žiadateľ o azyl obával štátu v ktorom o azyl žiada nepredostrieť od počiatku všetky existujúce dôvody svojej žiadosti. Konštatovaniu nedôveryhodnosti navrhovateľa svedčia aj zmeny ním uvádzaných skutočností, napr. týkajúcich sa dĺžky jeho pôsobenia ako policajta, roku odchodu z krajiny jeho pôvodu, členstva v politickej strane

K námietke existencie vady, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože podľa názoru navrhovateľa v konaní vykonaný znalecký posudok obsahuje rozpory krajský súd uviedol, že aj táto je nedôvodná. Závery znalca, obsiahnuté v jeho odpovediach na položené otázky sú jednoznačné a bezrozporové. Znalec konštatoval na základe vykonaného vyšetrenia, že navrhovateľ trpí duševnou poruchou v zmysle organicky podmienenej poruchy osobnosti s obrazom stredne ťažkého pourazového organického psychosyndrómu, tiež že je závislý od analgetík opiátového typu. Z terapeutického hľadiska však súčasný stav navrhovateľa vyhodnotil ako ustálený a doriešený, nevyžadujúci si a to ani v blízkej budúcnosti špeciálnu lekársku starostlivosť, či terapeutické opatrenia.

Námietku nesprávneho právneho posúdenia vecí, pretože podľa názoru navrhovateľa splnil podmienky udelenia tzv. humanitárneho azylu a v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu mu hrozí závažná ujma krajský súd tiež vyhodnotil ako dôvodnú. Na udelenie azylu postupom podľa § 9 zákona o azyle niet podľa názoru krajského súdu právneho nároku. Odporca (s poukazom na zdravotný stav navrhovateľa, ktorým navrhovateľ tiež odôvodnil svoju žiadosť o azyl) osobitne na základe vykonaného znaleckého dokazovania odôvodnil, prečo navrhovateľovi tzv. humanitárny azyl neudelil. Odporca teda reagoval na tento dôvod navrhovateľovej žiadosti o azyl, odôvodnil prečo sa rozhodol azyl postupom podľa § 9 zákona o azyle neudelieť. V súvislosti s neexistenciou právneho nároku na udelenie tzv. humanitárneho azylu krajský súd poznamenal, že pokiaľ navrhovateľ o tzv. humanitárny azyl požiadal a odporca odôvodnil jeho neposkytnutie, tak takéto jeho rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu.

Krajský súd tiež považoval za nedôvodnú námietku smerujúcu voči nesprávne právne posúdeniu neposkytnutia doplnkovej ochrany. Ako to vyplýva zo správy o zdravotnom stave navrhovateľa, osobitne však tiež zo záverov podaného znaleckého posudku, navrhovateľov zdravotný stav je stabilizovaný, nevyžadujúci (a to ani v blízkej budúcnosti) realizáciu špeciálnej lekárskej starostlivosti. Teda námietka hrozby vážneho bezprávia, ktoré by malo spočívať v naznačenom neposkytnutí zdravotnej starostlivosti, súvisiacej s jeho aktuálnym zdravotným stavom, nie je dôvodná.

O trovách navrhovateľa krajský súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods. 1 O.s.p. s poukazom na výsledok konania.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov navrhovateľa

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporcu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Podľa navrhovateľa krajský súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a vec nesprávne právne posúdil.

Navrhovateľ v odvolaní namietal rovnaké dôvody ako v podanom opravnom prostriedku, a to nesprávne právne posúdenie krajského súdu vo vzťahu k dôveryhodnosti osoby navrhovateľa, nedostatočne zistený skutkový stav, pretože znalecký posudok obsahuje rozpory, nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k splneniu podmienok udelenia azylu z humanitárnych dôvodov (zdravotné dôvody navrhovateľa a v prípade návratu navrhovateľa do krajiny pôvodu mu hrozí závažná ujma).

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Odporca uviedol, že považuje odvolanie navrhovateľa za účelové. Navrhovateľ v ňom uviedol opakované dôvody, kvôli ktorým žiada o udelenie azylu tak, ako v predchádzajúcich konaniach. Podľa názoru odporcu navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by vyžadovali jeho žiadosť opätovne prehodnotiť.

IV.

Argumentácia rozhodnutia odporcu

Napadnutým rozhodnutím ČAS: MU-129-77/PO-Ž-2014 zo dňa 29.03.2016 odporca podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a súčasne mu podľa § 13 ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle neposkytol doplnkovú ochranu.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že ide už o jedenástu žiadosť navrhovateľa a táto žiadosť nespĺňa zákonom stanovené podmienky na udelenie azylu, a to z nedôveryhodnosti navrhovateľom tvrdených dôvodov. V prípade navrhovateľa sa vyskytlo veľa rozporov a tieto nebolo možné považovať za nepatrné, či zanedbateľné. Čo sa týka tzv. humanitného azylu odporca uviedol, že na jeho poskytnutie neboli splnené predpoklady. V súvislosti so zdravotným stavom navrhovateľa odporca poukázal na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, ktorý bol vypracovaný v konaní. Pri posudzovaní poskytnutia navrhovateľovi doplnkovú ochranu odporca dospel k záveru, že nie sú splnené ani podmienky na udelenie doplnkovej ochrany. Navrhovateľ podľa názoru odporcu nespadá do žiadnej kategórie osôb, ktoré potrebujú nejakú formu medzinárodnej ochrany, a preto odporca nepovažuje za potrebné mu poskytnúť akúkoľvek formu ochrany.

Pri posudzovaní žiadosti sa posudzovala aj situácia v krajine pôvodu a podľa informácií z Odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce zo dňa 23.06.2014, 20.06.2014, 14.04.2015, 30.11.2015, ako aj z informácií z aktuálne verejne dostupných zdrojov je India považovaná za relatívne bezpečnú krajinu. Štát Pandžáb je hodnotený ako relatívne bezpečný a neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré bránia navrhovateľovi v návrate do krajiny pôvodu z dôvodu zlej bezpečnostnej situácie. Získané boli aj informácie o zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu navrhovateľa, podľa ktorých sú v Indii základné zdravotné služby poskytované vo vládných centrách zadarmo, je teda možnosť poskytnúť navrhovateľovi primeranú liečbu aj v krajine pôvodu. Okrem toho je v oblasti starostlivosti o osoby s psychickým postihnutím, osoby so závislosťou na alkohole a staršie osoby dopĺňa celý rad

mimovládnych organizácií. Navrhovateľ ako člen sikhskej komunity môže navyše počítať aj s pomocou, ktoré zabezpečujú sikhské nadácie a organizácie. Po celej Indii sú v sikhských komplexoch prostredníctvom finančných alebo vecných darov poskytované služby ako ubytovanie, strava a základná zdravotná starostlivosť pre tých, čo ju nutne potrebujú.

V.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. mája 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

Podľa ust. § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo 10.

Podľa ust. § 8 zákona ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý

- a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
- b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o azyle na účely tohto zákona sa rozumie prenasledovaním závažné alebo opakované konanie spôsobujúce vážne porušovanie základných ľudských práv alebo súbeh rôznych opatrení, ktorý postihuje jednotlivca podobným spôsobom, ktoré spočíva najmä v 1. použití fyzického alebo psychického násillia vrátane sexuálneho násillia, 2. zákonných, správnych, policajných alebo súdnych opatreniach, ktoré sú diskriminačné alebo sú vykonávané diskriminačným spôsobom, 3. odmietnutí súdnej ochrany, ktoré vedie k neprimeranému alebo diskriminačnému potrestaniu, 4. neprimeranom alebo diskriminačnom trestnom stíhaní alebo treste, 5. trestnom stíhaní alebo treste za odmietnutie výkonu vojenskej služby v čase konfliktu, ak by výkon vojenskej služby zahŕňal trestné činy alebo činy uvedené v § 13 ods. 2, 6. konaní namierenom proti osobám určitého pohlavia alebo proti deťom.

Ustanovenie § 10 zákona o azyle rieši otázku udelenia azylu na účel zlúčenia rodiny manželovi azylanta, resp. slobodným deťom azylanta do 18 rokov ich veku, resp. rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, pričom azylantom je cudzinec, ktorému bol udelený azyl.

Podľa ust. § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; to neplatí, ak sa v rámci opakovanej žiadosti o udelenie azylu rozhodne o neudelení azylu a cudzinec už má poskytnutú doplnkovú ochranu.

Podľa ust. § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa ust. § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 2 písm. f/ zákona o azyle je vážnym bezpráviem 1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, 2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo 3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Podľa ust. § 9/ zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle a o neposkytnutí doplnkovej ochrany podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle z dôvodu, že navrhovateľ nesplnil zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie týchto foriem medzinárodnej ochrany, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými námietkami navrhovateľa, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady a pre ich správnosť na ne v podrobnostiach odkazuje. V prejednávanej veci je zrejmé, že odporca zdôvodnil rozhodnutie o neudelení azylu na území Slovenskej republiky nepreukázaním opodstatnenosti obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, tak ako to vyplýva zo Ženevskej konvencie z roku 1951 o právnom postavení utečencov a zákona o azyle.

Z napadnutého rozsudku je zrejmé, z akých skutočností krajský súd vychádzal, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil a prečo námietky navrhovateľa nepovažoval za dôvodné, pričom sa vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa, ako je nižšie rozvedené pri vyrovnaní sa s jednotlivými námietkami.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie krajského súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ namietal záver odporcu ako aj krajského súdu, podľa ktorých je navrhovateľ nedôveryhodný.

Uvedenú námietku vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú. Na tomto mieste považuje odvolací súd za dôležité zdôrazniť, že vo veciach medzinárodnej ochrany zohráva mimoriadne dôležitú úlohu dôveryhodnosť výpovede žiadateľa o azyl a v tomto kontexte i jeho vlastná celková dôveryhodnosť. Pravdivosť tvrdení žiadateľa a dôveryhodnosť jeho osoby sú základom, z ktorého je v azylovom konaní nutné vychádzať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v skoršej judikatúre (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1Sža/10/2013 zo dňa 09.04.2013) uviedol, že nie je povinnosťou žiadateľa o azyl, aby prenasledovanie svojej osoby preukazoval inými dôkaznými prostriedkami než vlastnou dôveryhodnou výpoveďou.

Odvolací súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1Sža/73/2008 zo dňa 27. mája 2008, v ktorom uviedol, že „dôveryhodnosť osoby žiadateľa odporca posudzuje vzhľadom na nedostatok listinných dokladov a dokumentov, ktorými by preukázal svoju totožnosť, resp. ktorými by preukázal

pravdivosť svojich tvrdení o prenasledovaní v krajine pôvodu v nadväznosti na celkové správanie navrhovateľa v priebehu administratívneho konania. Na preukázanie pravdivosti tvrdení musí záležať predovšetkým žiadateľovi o azyl, preto jeho vyhlásenia musia byť ucelené a rozumné, nesmú protirečiť všeobecne známym faktom o krajine pôvodu a svojim konaním nesmie zadávať dôvod na spochybňovanie dôveryhodnosti svojej osoby.“

Je naopak povinnosťou správneho orgánu, aby v pochybnostiach zhromaždil všetky dostupné dôkazy, ktoré dôveryhodnosť výpovede žiadateľa o azyl vyvracajú alebo spochybňujú.

Pokiaľ sa teda žiadateľ o azyl teda po celú dobu konania vo veci medzinárodnej ochrany drží jednej deľovej línie, jeho výpoveď je možné i napriek drobným nezrovnalostiam označiť za konzistentnú a za súladnú s dostupnými informáciami o krajine pôvodu, potom je potrebné z takejto výpovede vychádzať. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na rozsudok sp. zn. 1Sža/4/2012 zo dňa 28.02.2012, v ktorom uviedol, že „posudzovanie dôveryhodnosti žiadateľa o udelenie azylu je výsledkom celkového hodnotiaceho procesu a úvah odporcu o osobnosti žiadateľa s prihliadnutím k miere reálnosti, resp. vierohodnosti ním tvrdených dôvodov odchodu z krajiny pôvodu v konfrontácii so všeobecne známymi informáciami o krajine pôvodu. Rozhodujúcimi pre záver o nedôveryhodnosti žiadateľa nemôžu byť len niektoré nepatrné nezrovnalosti alebo len omylom vysvetlené nejasnosti v tvrdeniach žiadateľa, ale zásadné rozpory vo výpovediach, ktoré správny orgán rozpozná.“

Odvolačný súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že v tomto konaní ide už v poradí o jedenástu žiadosť navrhovateľa o azyl. Z predchádzajúcich konaní je zrejmé, že až do roku 2011 navrhovateľ uvádzal zhodne údaje o svojej osobe. Od výpovede v konaní ČAS: MU-610/PO-Ž-2011 však zmenil svoje výpovede, napr. vo vzťahu k členstvu v politickej strane (predtým bez príslušnosti potom strana Khalistan), čo do dôvodu odchodu z Indie (predtým nemal problémy s políciou potom bol políciou niekoľko dní zaistený bitý, bol mu uložený trest smrti). Z administratívneho spisu vyplýva, že odporca sa tieto rozpory snažil objasniť, ale navrhovateľ k zmene výpovedí iba uviedol, že o týchto skutočnostiach nehovoril, pretože sa obával, že bude vrátený do Indie alebo na objasňujúce otázky neodpovedal. Rozhodujúcimi pre záver o nedôveryhodnosti žiadateľa nie sú len niektoré nepatrné nezrovnalosti alebo len omylom vysvetlené nejasnosti v tvrdeniach žiadateľa, ale zásadné rozpory vo výpovediach, ktoré správny orgán rozpoznal a navrhovateľ ich žiadnym spôsobom hodnoverne nevyšvetlil.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že záver odporcu, ako aj krajského súdu, podľa ktorého vyhodnotili osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú je dôvodné. Na preukázanie pravdivosti tvrdení musí záležať predovšetkým žiadateľovi o azyl, preto jeho vyhlásenia musia byť ucelené a rozumné, nesmú si protirečiť a svojim konaním nesmie zadávať dôvod na spochybňovanie dôveryhodnosti svojej osoby. Navrhovateľ však sám svoje výpovede menil, pričom však tieto zmeny, resp. rozpory nie sú zanedbateľné, ale týkajúce sa napr. členstva v politickej strane, dôvodu odchodu z krajiny pôvodu, teda skutočností, ktoré majú zásadný vplyv na posúdenie žiadosti navrhovateľa o azyl. Odvolací súd je rovnako ako krajský súd názoru, že k zmene výpovedí navrhovateľa došlo výlučne z dôvodu vylepšenia svojej pozície v konaní o udelení azylu, pretože predchádzajúce žiadosti navrhovateľa boli neúspešné.

V dotazníku žiadateľa o udelenie azylu zo dňa 23.04.2014 ako dôvody, pre ktoré sa rozhodol požiadať o udelenie azylu navrhovateľ uviedol, že o udelenie azylu sa rozhodol opakovane požiadať z tých istých dôvodov, ktoré uvádzal v jeho predchádzajúcich konaniach. K týmto dôvodom nechcel nič doplniť a v plnej miere sa ich pridržiaval. Jeho problémy v krajine pôvodu súviseli s teroristami a štátnymi orgánmi Indie. Bol zadržaný na polícii, kde ho bili a dávali mu elektrické šoky. Bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a bojí sa, že v prípade návratu mu bude uložený trest smrti, pretože vodcovi strany Khalistan, ktorej bol členom, bol taký trest uložený. O udelenie azylu požiadal aj zo zdravotným dôvodom.

Z administratívneho spisu vyplýva, že odporca do spisu zabezpečil viaceré informácie o krajine pôvodu navrhovateľa od odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce z 20.06.2014, 23.06.2014, 14.04.2015, 30.11.2015, ako aj informácie z aktuálne dostupných zdrojov. Z informácií je zrejmé, že

štát Pandžáb, z ktorého pochádza navrhovateľ, je relatívne bezpečný a neboli zistené okolnosti, ktoré by bránili navrhovateľovi v návrate do krajiny pôvodu. Zo správ je tiež zrejmé, že Najvyšší súd Indie v prípade Bachan Singh v. štát Pandžáb rozhodol, že trest smrti je ústavný iba pri použití ako výnimočný trest v „najvzácnějších zo zriedkavých prípadov“. V krajine sa trest smrti neukladá ani za spáchané priestupky. Z uvedených dôvodov obava navrhovateľa z uloženia trestu smrti nie je dôvodná.

Napriek tomu, že navrhovateľ bol správnym orgánom s poukazom na rozpory vo výpovediach, ktoré neboli nepatrné alebo omylom vysvetlené vyhodnotený za nedôveryhodného, dôvodmi jeho žiadosti o azyl sa zaoberal a dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal opodstatnenosť obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, tak ako to vyplýva zo Ženevskej konvencie z roku 1951 o právnom postavení utečencov a zákona o azyle.

S takýmto záverom sa stotožnil krajský súd a odvolací súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by takéto závery nemali byť považované za správne.

Na námietku nedostatočného zistenia skutkového stavu z dôvodu rozporov v znaleckom posudku MUDr. B. K., odvolací súd uvádza, že je nedôvodná. Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, podľa ktorého závery znalca v znaleckom posudku sú jednoznačné a bezrozporové a žiadne rozpory v záveroch znaleckého posudku sa nenachádzajú. Znalec konštatoval, že z medicínskeho hľadiska je jeho stav ustálený, nevyžaduje si a v blízkej budúcnosti si nebude vyžadovať nasadenie špeciálnej starostlivosti, či terapeutických opatrení, vrátane jeho závislosti od opiátových analgetík. Z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú aj námietku, že v prípade návratu do krajiny pôvodu mu hrozí závažná ujma z dôvodu jeho zdravotného stavu.

Na tvrdenie navrhovateľa, že v krajine pôvodu podpora (sociálna, ekonomická, zdravotná a pod.) neexistuje, odvolací súd poukazuje na informácie odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ ako člen sikhtskej komunity môže počítať s pomocou sikhtských nadácií a organizácií, ako je zdravotná starostlivosť, ubytovanie, poskytovanie jedla. Okrem toho štátny a súkromný sektor v oblasti starostlivosti o osoby s psychickým postihnutím, osoby so závislosťou na alkohole a staršie osoby, dopĺňa celý rad mimovládnych organizácií.

Odvolací súd konštatuje, že odporca sa zdravotným stavom navrhovateľa dôkladne zaoberal, o čom svedčí aj vypracovanie znaleckého posudku, a zo záverov uvedených v znaleckom posudku ako aj na základe získaných informácií od odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce týkajúcich sa zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu navrhovateľa rozhodol tak, že navrhovateľovi neudelil azyl a ani mu neposkytol doplnkovú ochranu.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku navrhovateľa, podľa ktorého splnil podmienky udelenia tzv. humanitárneho azylu. Z dikcie zákona (vzhľadom na správne uváženie) vyplýva, že na udelenie azylu z humanitných dôvodov nie je právny nárok a súdy, ktoré preskúmavajú rozhodnutia Ministerstva vnútra - Migračného úradu (v texte „odporca“), neurčujú odporcovi, ktoré dôvody má považovať za dostatočné pre udelenie azylu z humanitných dôvodov, a teda ani zrušovať jeho rozhodnutia preto, že nepovažoval za dostatočný dôvod niektorý, ktorý by z pohľadu súdu takýmto mal byť. Súdnym prieskumom je obmedzený len na kontrolu toho, či je rozhodovanie odporcu v danej veci logické a nediskriminačné, teda či nie je v rozpore so zákazom ľubovôle, vyplývajúceho pre orgány verejnej moci z ústavne zakotvených náležitostí demokratického a právneho štátu. V súvislosti s neexistenciou právneho nároku na udelenie tzv. humanitárneho azylu odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ navrhovateľ o tzv. humanitárny azyl požiadal a odporca odôvodnil jeho neposkytnutie, tak také rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sž/41/2015 zo dňa 03.02.2016, v ktorom obdobne uviedol, že „Na námietku navrhovateľa, že odporca nezvážil možnosť udelenia azylu navrhovateľovi z humanitárnych dôvodov uvedených v § 9 zákona o azyle odvolací súd uvádza, že vlastné rozhodnutie udeliť či neudeliť azyl z humanitných dôvodov podľa § 9 zákona o azyle je vecou voľnej správnej úvahy odporcu a vo

vzťahu k výsledku tohto rozhodnutia nie je prieskum súdu možný. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu vyplýva, že dôvody navrhovateľa boli vyhodnotené a individuálne posúdené, pričom nebola zistená reálna hrozba vážneho bezprávia. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ nespadá do žiadnej kategórie osôb, ktoré potrebujú nejakú formu medzinárodnej ochrany, a preto odporca v jeho prípade nepovažoval za potrebné mu poskytnúť akúkoľvek formu ochrany. Pokiaľ teda odporca nepovažoval dôvody navrhovateľa pre udelenie azylu za takú subjektívnu okolnosť, ktorá by zakladala sama o sebe dôvod pre udelenie azylu z humanitných dôvodov, pričom túto úvahu uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, nebolo možné považovať uvedenú námietku navrhovateľa za dôvodnú.“

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s námietkami navrhovateľa sa krajský súd v napadnutom rozsudku dôsledne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že navrhovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.